

tribuna

3din

Ljubljana, 6.2.1948 let. xxvii

številka 7

Obdobje pred kongresi nam ponuja priložnost, da strnemo nekaj misli o delu in vlogi družbeno-politične organizacije mladih, ki se, kljub obstoju te organizacije ne nahajajo v enotni akciji. Še vedno se srečujemo s problemi, kakor so: forumsko delo, birokracija in karizem v vodstvih, ki se jim očita, da so štabi brez vojsk, članstvo, da je le na papirju in pasivno . . . itd. To so splošne ugotovitve.

I. Ob proučevanju družbeno-politične aktivnosti in stališč razreda, skupine ali posameznika moramo nujno slediti procesu oblikovanja družbene zavesti teh družbenih kategorij in s tem vplivu konkretnega družbeno-ekonomskega okolja na to oblikovanje. To nas neizogibno vodi k marksistični metodi dela. Položaj v družbeni delitvi dela, mesto v procesu proizvodnje in po Leninu še način pridobivanja in velikost tistega dela družbenega bogastva, s katerim razpolagajo, vse to so temeljne značilnosti, po katerih diferenciramo družbene razrede, skupine in pripadnost posameznikov le-tim. Iz teh temeljev izhaja vse ostalo — vsa družbena in miselna nastava. „Način produkcije materialnega življenja določa socialni, politični in duhovni proces življenja nasploh. Ne določa zavest ljudi njihove biti, temveč narobe, njihova družbena bit določa njihovo zavest.“ (K. Marx, Prispevek h kritiki politične ekonomije).

Proučujoč „mladino“ in sledeč pri tem marksistično metodo, ugotovimo, da mladina, kot družbena skupina, sloj izginja iz družbenega prostora in kot taka pravzaprav nikoli ni obstajala. Izhajajoč iz mesta v družbeni delitvi dela in procesu proizvodnje „mladina“ (ki jo tu in dalje pojmuje kot izrazito demografsko kategorijo ljudi starih do 27 let) nima in ni imela nobene posebnega družbenega, ekonomskega, materialnega položaja v naši družbi, razen tega, da je — mlada.

Mladi imajo poseben položaj, toda poseben tako kot je poseben položaj delavca, kmeta, uradnika, študenta, voznika zasebnega avtobusa . . . itd., v družbeni delitvi dela in procesu proizvodnje v naši družbi.

Mlad delavec ni nič drugega kot del delavskega razreda, le mlajši je. Temeljni elementi njegovega družbeno-ekonomskega položaja ostajajo nespremenjeni navkljub njegovi mladosti in so isti kot temeljni elementi tega položaja ostalega delavskega razreda. Ali podatek, da je večina nezaposlenih mladih, negira dejstvo o pripadnosti delavskemu razredu? Enako je z mladimi kmeti, pa z uradniki, političnimi profesionalci in ostalimi deli administrativno-upravljalškega sloja pri nas. Izjemen položaj v družbeni delitvi dela in procesu proizvodnje ima morda študirajoča „mladina“. Pravimo — morda. To pa zaradi tega, ker je njihov družbeno-ekonomski položaj (navkljub specifični odvisnosti od družine in v novejšem času vse bolj od državnih institucij — štipendije!) v končni konsekvenci mogoče vezati na privilegiran del družbe. Znotraj te kategorije mladih je prisoten nek specifični dualizem, ki pa ga tu ne nameravamo analizirati in obravnavati.

II. O „mladini“ torej, „mladini“ kot družbeni skupini ne moremo govoriti. Mladi imajo različen položaj v družbeni delitvi dela, v procesu proizvodnje, del družbenega bogastva s katerim razpolagajo je različen, njihova družbena zavest je različna, in njihovi interesi so odraz te resničnosti. Mladi ne morejo (in nočejo!) imeti vsi enakega in s tem posebnega položaja, ne interesa, ker že imajo poseben položaj, interes, kot smo uvodoma to dokazali.

V statutih ZSMJ in ZSMS deklarirani „skupni interes mladine“ je tako postavljen pod vprašaj. Ali ta „skupni interes“ res obstaja? Je to res objektivni interes?

„Objektivni interesi so težnje, ravnanja, ki izvirajo iz strukturnega položaja nosilca interesov. Objektivni interes je torej odnos, ki se nanaša na položaj človeka in družbenih skupin v družbi“ (A. Bibič, Interesi, politika in politična znanost). Ko smo določali ta strukturni položaj, položaj „mladine“ v družbi smo zaključili, da ga nima, ker ga ne more imeti. Potemtakem „mladine“ kot nosilke interesov ni in je objektivni interes (deklariran kot objektivni interes delavskega razreda — glede na to, da je organizacijska usmerjenost ZSM usmerjenost ZK), ki naj bi bil skupen vsej „mladini“, imaginaren. Zgolj deklaracija je premalo za obstoj objektivnega interesa. Subjektivni pa interes postane takrat, ko se subjekt zaveda objektivnega interesa. (A. Bibič). Šele, ko se objektivni interes subjektivizira tj., ko se ga subjekt zaveda, postane v največji meri politično relevanten — šele tedaj lahko govorimo o zavestnem urejanju temeljnega položaja in vloge človeka v družbi, o urejanju, ki se v prvi vrsti izraža v razreševanju konfliktov med nosilci različnih interesov.

III. V statutu, programskih dokumentih in resolucijah ZSM se izpostavlja vzgajanje mladine v duhu enotnosti in zblíževanja delavske in intelektualne mladine po poti raznih aktivnosti in ideološkega vpliva. Kljub zastavljeni poti (ali pa prav zaradi načina, kako je zastavljena, namreč iluzorično) pa smo prej pričla razdvajanjem delavske in intelektualne mladine, kot pa njenemu zblíževanju. V vodstvenih strukturah mladinskih organizacij prevladuje vpliv uslužbensko-intelektualne mladine. Procent delavske in kmečke mladine v strukturi nekaterih kolektivnih članov ZSM je zaskrbiljujoče nizek. Podatki analize, ki je bila izvedena v SR Hrvatski (v Sloveniji kaj takega ne vidi belega dne ali pa sploh ne obstoja) to trditev potrjujejo. Ta procent — delavske in kmečke mladine namreč — ne presega 20 %. Ta trditev velja tudi za mladinski tisk, ki beži v sfere kulture in umetnosti (glasba, poezija, itd.) z raznoraznimi izgovori, kako „delavci itak nič ne razumejo in jih nič ne briga“. Da, toda da je temu tako obstajajo točno določeni razlogi. „Največji del delavske in kmečke mladine se giblje v prostoru ubijajoče vsakdanjosti, ki jo označuje mukotrpno in težko življenje. Marksistična misel pa se spreha v višjih orbitah, daleč nad vsakdanjim življenjem, hodi po uglednih univerzah, prijetnih seminarjih in simpozijih v turistično privlačnih mestih, po partijskih in državnih forumih, malotirajnih publikacijah, itd.“ (S. Vrcan, Marksizam i savremena omladina).



IV.

ZSM je storila zelo malo, da bi tako stanje presegli. Delavski razred in kmetje, ki žive v srži centralnih problemov marksizma (eksploatacija najemniškega dela, podrejen družbeni položaj delavstva, itd.) a tako daleč od žive marksistične misli in akcije, tudi od ZSM, kakršna je danes ne morejo pričakovati veliko (pravzaprav se ne postavlja vprašanje ali „veliko ali malo“ —

temveč VSE ali NIČ). Kajti njen boj je boj za „takšne družbene razmere, v katerih bo mladina (?) resničen subjekt, neposredni udeležene, razmere v katerih bo možno odgovorno angažiranje vse mladine (?) na vseh področjih družbenega življenja“. Ta boj pomeni zapostavljanje tistega pravega boja, BOJA PROLETARIATA ZA KOMUNIZEM. „Komunisti nimajo nobenih interesov, ločenih od interesov vsega proletariata. Ne postavljajo nobenih posebnih principov po katerih bi hoteli modelirati proletarsko gibanje.“ (K. Marx, Komunistični manifest). ZSM to očitno počenja, kajti „takšne družbene razmere . . .“ nikakor ni mogoče zagotoviti vsej „mladini“. Nasprotno. Nekaterim jih je potrebno odvzeti! Dokončno in za vedno.

V. Politična odtujenost (tudi mladih) je zakonitost sveta, v katerem je država kot politična država ločena od družbe kot civilne družbe. „Splošna zadeva“ — politika — postaja nujno monopol posebnega sloja ljudi, ki se poklicno ukvarjajo s to „javno zadevo“, medtem, ko se večina omejuje na svojo privatno dejavnost in ostaja ob strani in nemočna ob cikličnih rokadah tega manjšinskega sloja. „Obstoj razredov bistveno pogojuje obstoj dualizma med „civilno družbo“ in državo, njihovo medsebojno razmerje pa določa globalne odnose med „civilno družbo“ in državo (A. Bibič, Zasebnništvo in skupnost).

„Ko se bo delavski razred z REVOLUCIJO postavil za vladajoči razred in kot vladajoči razred nasilno odpravil stara produkcijska razmerja, bo s temi produkcijskimi razmerji odpravil eksistenčne pogoje razrednega nasprotja, razrede nasploh in s tem svoje lastno gospodstvo kot razreda (K. Marx, Komunistični manifest). Vse to povedano z drugimi besedami se lahko glasi tudi tako, da „takšnih družbenih razmer . . .“ nikakor ne gre zagotavljati „vsej mladini“ ampak samo in le delavskemu razredu. Kakor se delavski razred ne more emancipirati, ne da bi se emancipiral od vseh drugih sfer družbe in s tem emancipiral vse druge sfere družbe, tako se tudi mladi (?) ne morejo emancipirati neodvisno od emancipacije delavskega razreda in hkrati emancipacije vse družbe.

Naj živi proletarska revolucija!

UREDNIŠTVO

PESNIKI
SO SVETLE
RAZLIČNO
PEVELI, GRE
PA ZA TO, DA
GA SPREMEMIMO

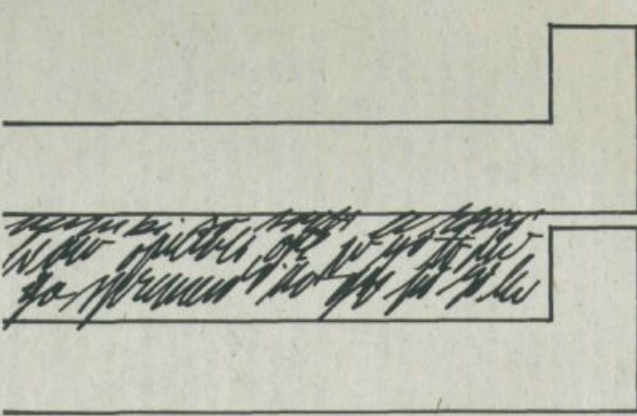
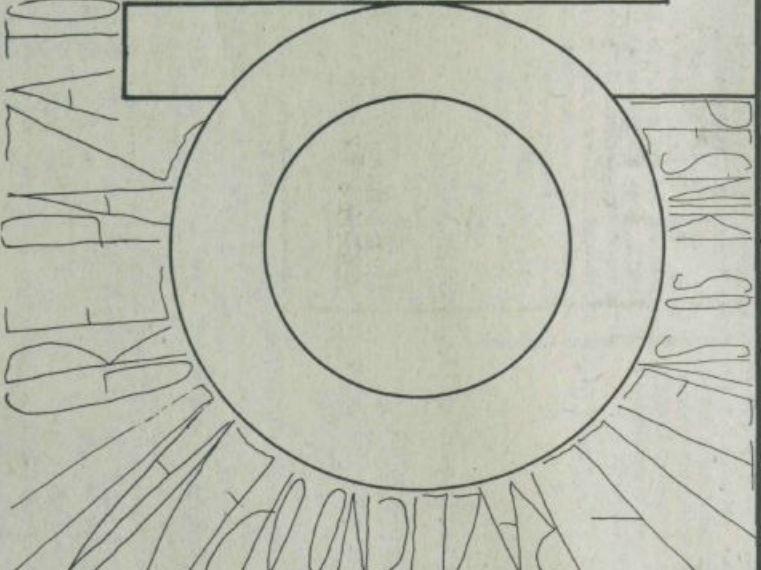
PESNIKI SO SVETLE RAZLIČNO
OTPEVALI, GRE PA ZA TO, DA GA
SPREMEMIMO

PESNIKI SO
SVETLE RAZLIČNO
OTPEVALI, GRE
PA ZA TO, DA GA
SPREMEMIMO

Pesniki so svet
le različno
otpevali, gre
pa za to,
da ga spremenimo!

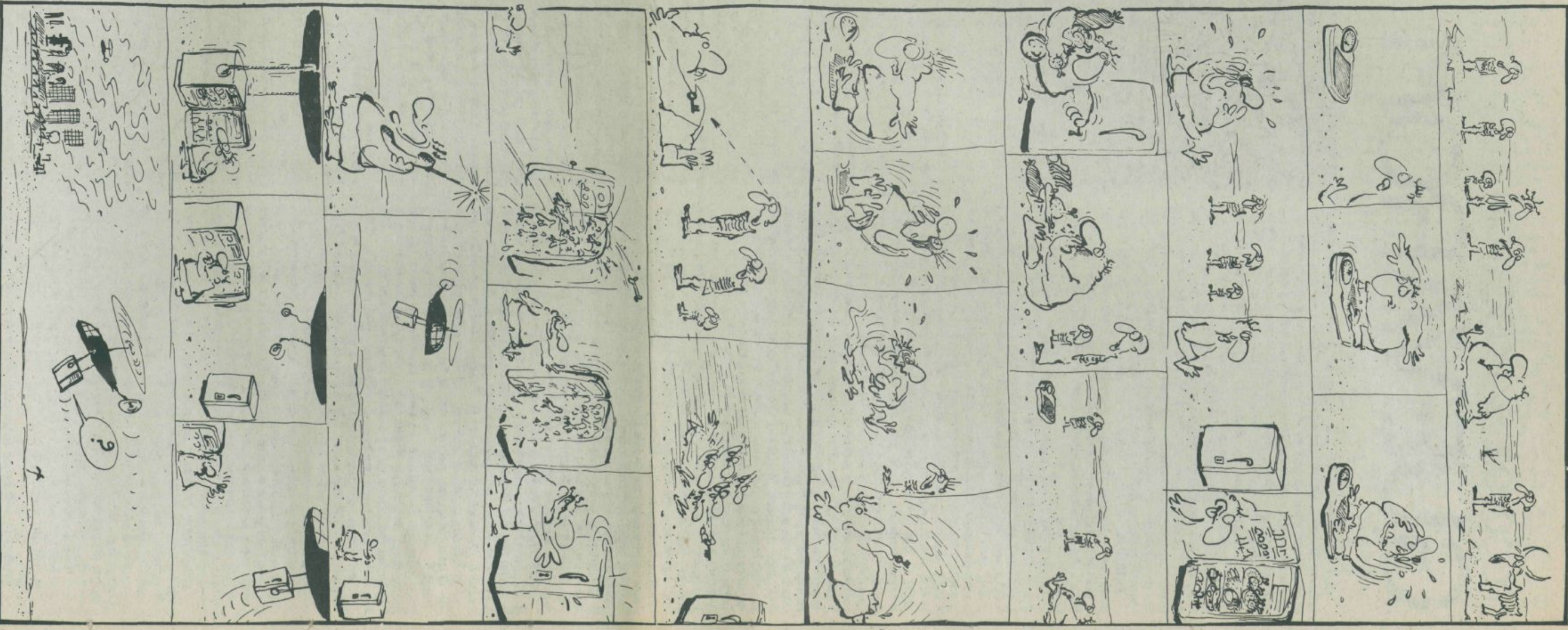
Iskanje: na prvi strani
vsega, kar je bilo
v tiskanih medijih

A GA SPREMEMIMO



II APRIL II. TEZE O FEDERACHU
Die Pisen haben die Welt nur verschieden
interpretiert, k6mmt darauf an, sie zu
ver6ndern.
Karl M.
Pesniki le različno otpevali, gre pa za
to, da spremenimo.
Franci Kink
Opomba II aplikacij se uporabi 11 raz-
nih pisav ene same aplikacije (na
klo). S tem se kot aplikacije
tra že določen način pisave kot
kacije mišljenja. Aplikacija na
klo pa se poenostavi s produk-
pisave.
IZVEDENJE SLAP

Iskanje: na prvi strani
vsega, kar je bilo
v tiskanih medijih



TRIBUNA - ŠTUDENTSKI LIST
TRG OSVOBODITVE 1/II, soba
86,
telefon: 21-280
61000 LJUB LJANA
Izdajatelj:
Univerzitetna konferenca Zveze
socialistične mladine Slovenije,
Ljubljana, Trg osvoboditve 1/II
Uradne ure:
Vsak delavnik od 10. do 13. ure
Začasno vlogo izdajateljskega sveta
opravi UK ZSMS - Ljubljana
Priprava za tisk: Dnevnik, BEP; tisk:
tiskarna Ljudske pravice, Ljubljana.
UREDNIŠTVO:
Glavni in v. d. odgovornega uredni-
ka: Srečo Zajc.
Bavčar Igor (Univerza), Erjavec Aleš
(Kultura), Kirn Srečo (Teorija),
Belak Vesna (Lektoriranje), Bratko-
vič Branko (Tehnična in likovna
oprema).
Redni javni sestanki uredništva so
ob petkih od 11. ure dalje.
Naročnina: celoletna za dijake in
študente je 50 din, za druge 75 din.
Poština plačana v gotovini.
Rokopisov ne vračamo.
Številka žiro računa:
50101-678-47303, z obveznim
pripisom Za Tribuno.
Oproščeni temeljnega davka na
promet po pristojnem sklepu št.
421-1/70 od 22. januarja 1973.

d débat
ionne
publique
nde entier.



André Glucksmann: *Les Maîtres penseurs*, Paris 77, str. 14

Prostor diskurza „nove filozofije“ je več kot očitno političen, vendar pa je potrebno razkriti še kaj poleg te razvidne očitnosti, da bi mogli bolje utemeljiti naše nasprotovanje „novi filozofiji“. Epohalna spoznanja „nove filozofije“ so izpeljana iz ne preveč dvoumno usmerjenih „poalobitev“ ne-

IV „Nova filozofija“ hodi po Parizu. Pariz pa je zvočnik sveta.

Prvi uvod v pesnitev

odpiramo
Marxa
učene strani,
kot okna
odpiramo

tora. Taka je ta stvar s škra-
eljčki in njihovim subverziv-
nim delovanjem.

V članku D. Poniža so tiskarski skrateljski krepko zahtevali rokave: najprej so dosledno zbirali vse naglasna znamenja pri avtorjih, ki jih ponavadi morajo imeti (Mallarma, Kolar ipd.) Prav tako pa so napovedali nekoliko širše zastavljeno recenzijo, ki pa luči tega sveta ne bo ugledala, zaradi Tribunni primanjkujočega prostora. Tako je ta stvar s skrateljski in njihovim subverzivnim delovanjem.